

Oriol de Bolòs, un científic olotí de referència

Oriol de Bolòs (Olot, 1924 - Barcelona, 2007) va ser un referent internacional en la botànica i va destacar per la seva excel·lent obra científica, i per la divulgació i defensa del patrimoni natural. Arran del 100è aniversari del seu naixement, el mes de novembre de 2024 es va celebrar a l'Espai Cràter d'Olot un memorial en record a la seva rellevant tasca científica.

Text > **XEVI COLLELL**, director de l'Espai Cràter d'Olot
Fotos > **ESPAI CRÀTER**

Oriol de Bolòs i Capdevila va ser un botànic català considerat un dels científics més rellevants que aquest país ha aportat al món en aquesta matèria. Amb una obra científica vastíssima i innovadora, va destacar per les gairebé dues-centes publicacions que va fer, que van aportar perspectives noves al món de la botànica. Deixeble de figures com Pius Font i Quer i Josias Braun Blanquet, va introduir a Catalunya la metodologia fitosociològica sigmatista

per estudiar la vegetació, que es basa en la classificació de comunitats vegetals sobre el terreny.

Especialitzat en florística i geobotànica dels Països Catalans, De Bolòs va fer nombrosos estudis sobre la distribució de les plantes i la composició de la vegetació del territori. Les seves recerques van abastar des de la muntanya del Montseny fins a les illes Balears, amb treballs pioners en la descripció de comunitats vegetals mediterrànies. Aquestes aportacions van ser decisives

per al coneixement de les comunitats vegetals i del paisatge català.

El seu lideratge es va evidenciar en l'elaboració de diversos mapes de vegetació, molts dels quals són projectes inèdits. En l'àmbit de la florística va ser coautor de l'*Atlas corològic de la flora vascular dels Països Catalans* i especialment de la monumental *Flora dels Països Catalans*, publicada entre 1984 i 2001 en col·laboració amb Josep Vigo. Aquesta obra és la síntesi més completa de la flora catalana, ja que la converteix

>> Oriol de Bolòs i altres científics fent treball de camp.

Especialitzat en florística i geobotànica dels Països Catalans, va fer nombrosos estudis sobre la distribució de les plantes i la composició de la vegetació del territori. Les seves recerques van abastar des de la muntanya del Montseny fins a les Balears

>> Alguns dels ponents durant el Memorial Oriol de Bolòs a l'Espai Cràter.

en una de les més ben descrites i documentades d'Europa.

Més enllà del vessant acadèmic, De Bolòs també va ser un gran divulgador. Va participar en la *Gran Enciclopèdia Catalana* i va destacar per la seva tasca docent a la Universitat de Barcelona, on va formar diverses generacions de botànics. La seva influència es va estendre a l'Institut Botànic de Barcelona, que va dirigir entre 1967 i 1983. Aquestes contribucions li van valer reconeixements importants, com ara la Medalla Narcís Monturiol (1982), la Creu de Sant Jordi (1993) i altres guardons que li van reconèixer la trajectòria científica i el compromís amb la natura.

Des del punt de vista personal, Oriol de Bolòs es caracteritzava per la seva qualitat humana, la passió per la natura i el compromís cultural. Fill d'Antoni de Bolòs i Vayreda, va créixer envoltat dels paisatges naturals de la Garrotxa, que

sens dubte van alimentar la seva vocació científica. Una greu malaltia infantil, que el va mantenir immobilitzat durant un any, va reforçar la seva curiositat pel coneixement. Aquesta experiència el va convertir en una persona perseverant, amb una capacitat de treball extraordinària.

El seu vincle amb la ciutat d'Olot va ser profund i mutu. Tot i que va desenvolupar la seva carrera principalment a Barcelona, mantenia sempre un lligam estret amb la terra natal. Va ser un dels principals defensors de la Zona Volcànica de la Garrotxa, i va participar activament en les campanyes per preservar aquest patrimoni natural. La seva posició conservacionista, encara que li va comportar incomprendiments i riscos personals, va ser decisiva per a la creació del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa.

Avui, la comunitat olotina continua recordant Oriol de Bolòs com un fill

predilecte de la ciutat. El seu llegat va més enllà de la ciència: simbolitza la connexió entre l'excel·lència investigadora i l'arrelament a la terra. La seva figura és sinònim de passió botànica i afecte pel paisatge olotí, un referent que la ciutat continua honorant amb orgull i gratitud.

En commemoració del 100è aniversari del seu naixement, el novembre del 2024 l'Espai Cràter va organitzar un memorial en honor seu, en el qual van participar diverses entitats i col·laboradors. Entre aquests, destaquen el Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, la Universitat de Barcelona, l'Institut Botànic de Barcelona, la Institució Catalana d'Història Natural, i alguns familiars i antics alumnes del científic. Aquesta iniciativa va ser una mostra més de l'estima i el reconeixement que la ciutat d'Olot i la comunitat científica continuen tenint per la seva figura.